

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

A Comparative Study of Thai Literature Learning
Achievement of Grade 6 Students Using CIPPA
Instructional Model and CIRC
Collaborative Technique

พุกษชาติ วิสเสง Phrueksachat Wassaeng*

สุดาพร พงษ์พิชญ Sudaporn Pongpisanu**

วีณา ชุ่มบัณฑิต Weena Sumbandit***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA) และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มแล้วทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนห้อง ป.6/1 จำนวน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา และกลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนห้อง ป.6/2 จำนวน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าคะแนนน้อยที่สุด ค่าคะแนนมากที่สุด ค่าผลรวม ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t-test แบบ Independent Samples T-test และค่า t-test แบบ Paired Samples T-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การเรียน, การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา, การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC, ประถมศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the Thai literature learning achievement of grade 6 students when they used CIPPA instructional model and CIRC technique, 2) to compare Thai literature learning achievement before and after the grade 6 students had learned how to use CIPPA instructional model, and 3) to compare Thai literature learning achievement before and after the grade 6 students had known the CIRC collaborative technique. The research population was 80 students of St. Joseph Bangna School who were studying in Grade 6 in the first semester of the academic year 2023, they were selected through simple cluster random sampling by drawing lots,

❖ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ❖
ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

and divided into two experimental groups: the students in grade 6/1 received learning management using the CIPPA model, and the other 40 students in grade 6/2 received learning management using the CIRC collaborative technique. The statistics used in data analysis for this research included the minimum value, maximum value, sum value, mean and standard deviation, t-test as Independent Samples T-test and t-test as Paired Samples T-test.

The research findings showed that: 1) CIPPA instructional model and CIRC collaborative technique were not different statistically and significantly, 2) CIPPA instructional model increased the Thai literature learning achievement at the 0.01 level of statistical significance, and 3) CIRC collaborative technique also increased the Thai literature learning achievement at the statistically significant level of 0.01

Keywords: Learning Achievement, CIPPA Instructional Model, CIRC Collaborative Technique, Elementary

บทนำ

วรรณคดีเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราวของสังคม ชชาติบ้านเมือง ศิลปวัฒนธรรม ผ่านภาษาที่มีการสร้างสรรค์ขึ้นจากประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกของกวี เป็นสิ่งที่สะท้อนภาพเหตุการณ์ แต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี วรรณคดีจึงเปรียบเสมือนกระจกที่ให้อุทาหรณ์เตือนใจแก่คนรุ่นหลัง อีกทั้งยังให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน บันเทิงอารมณ์แก่ผู้อ่าน วรรณคดีถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่นำพาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ดังที่พระยาอนุমানราชชน ได้กล่าวถึงความสำคัญของวรรณคดีว่า โลกจะเจริญก้าวหน้ามาได้ไกลก็เพราะวิทยาศาสตร์ แต่ลำพังวิทยาศาสตร์เท่านั้นไม่ครอบคลุมไปถึงความเป็นไปในชีวิตที่มีอารยธรรมและวัฒนธรรมสูง เราต้องมีศาสนา เราต้องมีปรัชญา เราต้องมีศิลปะ และเราต้องมีวรรณคดีด้วยสิ่งเหล่านี้ย่อมนำมาแต่ความดีงาม นำความบันเทิงมาให้แก่จิตใจ ให้เราคิดงาม เห็นงาม ประพุดดีงาม มีความงามเป็นเจ้าของแนบสนิทยอยู่ในสันดาน ศิลปะและวรรณคดีนี้แหละคือดินแดนแห่งความเพลิดเพลินใจ ทำให้มีจิตใจสูงเหนือใจแข็งกระด้าง เป็นแดนที่ทำให้ความแข็งกระด้างต้องละลายสูญหาย กลายเป็นมีใจงาม ละมุนละม่อม เพียบพร้อมไปด้วยคุณงามความดี

วรรณคดี คือ ผลงานที่เก็บรวบรวมความคิด ความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไว้ด้วยกัน การอ่านวรรณคดีจึงทำให้มีประสบการณ์ชีวิตที่กว้างขวางและหลากหลายกว่าชีวิตของเราเอง ทำให้เราเข้าใจความคิดและการกระทำของมนุษย์ซึ่งตกอยู่ในสถานการณ์บางอย่าง (รีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2555) วรรณคดีมีคุณค่าหลายประการ วรรณคดีเปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นภาพหลากหลายของชีวิตมนุษย์ทั้งดีงามและต่ำทราม ไม่ใช่เพียงภาพที่เราได้เห็นและผ่านเลยไปเท่านั้น แต่อย่างน้อยวรรณคดีจะทำให้เราได้หยุดคิดถึงสิ่งที่เป็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ได้บ้าง ตัวอย่างจากเรื่องในวรรณคดีอาจทำให้เราสำนึกได้ว่า สิ่งที่เราจะกระทำไม่ใช่ที่เราอยากจะทำเท่านั้น แต่ต้องเป็นสิ่งที่เราสมควรกระทำด้วย ความดีงามถูกต้องตามจริยธรรมเป็นตัวอย่งที่สามารถหาได้ไม่ยากจากวรรณคดีที่เปรียบเสมือนภาพจำลองชีวิตของมนุษย์อย่างปกติสุข (กุสุมา รักษมณี, 2556)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เห็นถึงความสำคัญของวรรณคดี จึงกำหนดการเรียนการสอนวรรณคดีในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งผู้เรียนต้องผ่านมาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทย แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยกลับไม่เป็นตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ดังที่ รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2555) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นวิชาที่ผู้เรียนมองไม่เห็นประโยชน์ชัดเจน เหมือนกับวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนมักมองว่าวรรณคดีเป็นเรื่องกษัตริย์ในจินตนิยาย มีคำศัพท์ยากที่อ่านไม่รู้เรื่อง เนื่องจากวรรณคดีไทยมักจะเป็นกาพย์กลอนชนิดต่าง ๆ และมักจะมีปัญหาหา

หรืออุปสรรคในการอ่านคือ ดิตขัดที่คำศัพท์ยาก ๆ จึงไม่เข้าใจเนื้อความ และอีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญคือ การที่ผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย ทำให้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ผิดไปจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเจตนารมณ์ของผู้สอนเพราะผู้สอนมุ่งเน้นคำศัพท์และเนื้อเรื่อง มากกว่าการพัฒนาความคิด จะเห็นได้ว่าปัญหาหนึ่งในการศึกษาวรรณคดีนั้นมาจากทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวรรณคดีเป็นเชิงลบที่เกิดจากความยากของภาษาเพราะยุคสมัยที่มีความแตกต่างกัน จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน

นอกจากนี้ นเรศ ทองอินทร์ (2560) ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทย สามารถสรุปได้ว่าการสอนวรรณคดีไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนขาดความใส่ใจในการอ่าน นักเรียนไม่สามารถเข้าถึงเนื้อหาได้เนื่องจากไม่รู้ศัพท์จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย รวมทั้ง นันทญณ์ภัค พรหมมา (2563) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนวรรณคดีไว้ 3 ด้าน คือ 1) ปัญหาด้านนักเรียน 2) ปัญหาด้านวิธีสอน และ 3) ปัญหาด้านครู มีรายละเอียดดังนี้ ปัญหานักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวรรณคดีไทย เนื่องจากไม่เข้าใจบริบทในเนื้อหาวรรณคดีไทย มีการใช้คำศัพท์ยากและไม่คุ้นเคย ปัญหาด้านวิธีสอนซึ่งประสบการณ์การเรียนการสอนวรรณคดีไทยที่ผ่านมาเน้นการท่องจำ คำศัพท์ การถอดคำประพันธ์ การแปลความหมายเป็นหลักทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน ปัญหา ด้านครูคือครูไม่เข้าใจตัวเนื้อหาวรรณคดีอย่างลึกซึ้ง ไม่มีความรู้ในเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี อีกทั้งยังมีความเห็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่องยาก จึงใช้วิธีการสอนแบบเน้นการบรรยาย เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งวิธีการสอนรูปแบบครูเป็นศูนย์กลางไม่สามารถตอบโจทย์การเรียนการสอนวรรณคดีไทยในยุคปัจจุบัน และบทสัมภาษณ์ของ ประพนธ์ เรืองณรงค์ ที่กล่าวเกี่ยวกับปัญหาด้านครูสอนวรรณคดีไทยไว้ว่า ปัญหาการสอนวรรณคดีส่วนหนึ่งเกิดจากครูบางท่านใช้วิธีสอน “ป้อนความรู้” เช่น อธิบายเนื้อคำศัพท์จากเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ทำให้ผลการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ไม่เจริญงอกงาม และครูยังขาดการจัดกิจกรรมที่สร้างเสริมให้นักเรียนสนใจวรรณคดีไทยคือครูต้องทำให้นักเรียนเรียนสนุกและเรียนได้ผลตามหลักสูตร

ปัจจุบันนักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนวรรณคดีน้อยลง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยน้อยลงตามไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ในรายวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา 2564 และ 2565 มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 50.38 และ 53.89 ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเพียง 42.76 และ 52.58 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน, 2566)

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นโรงเรียนหนึ่งที่ประสบปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในสาระวรรณคดีและวรรณกรรม เห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา รายวิชาภาษาไทย ประจำปีการศึกษา 2564 และ 2565 มีผลคะแนนเฉลี่ย 60.73 และ 67.19 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2566) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา กำหนด คือ ร้อยละ 70 จึงเป็นสาเหตุที่ต้องพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยที่ดีขึ้น

จากปัญหาการเรียนการสอนวรรณคดีไทยที่เกิดขึ้น ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมไว้ว่า “การจัดกิจกรรมควรเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้และให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล และควรให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และในปัจจุบันเป็นการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงเสนอการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ครูจะต้องคำนึงถึงบริบทของชุมชน สังคมไทย และสังคมโลกที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้น ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงวิธีและรูปแบบการสอนของตนเองตามไปด้วย โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในเรื่องที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการในหลาย ๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกัน โดยนำเอาเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถนำเสนอหรือสื่อสารองค์ความรู้ของตนเองไปยังแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ในหลาย ๆ รูปแบบ จากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้ร่วมกันและตามคำแนะนำของกระทรวงศึกษาธิการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมีหลายกลวิธี และการจัดการเรียนรู้รูปแบบที่ผู้วิจัยเห็นว่าใช้ได้ผลดีกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทยนั่นคือ การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นหลักที่นำมาใช้จัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง เป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน เป็นแนวคิดที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถจะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาไปใช้กับทุกสาระการเรียนรู้ แต่ครูควรศึกษาวิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่ายการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ใช้ได้ผลดี ดังที่ สันติวิวัฒน์ จันทรโธ (2560) ได้จัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยด้วยซิปปา

โมเดล และสุมาลี คำสว่าง (2561) ได้นำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิค จิกซอว์ไปใช้ในวิชาภูมิศาสตร์ ซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ทั้งสองงานวิจัย

การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ที่ละความสามารถกัน กล่าวคือกลุ่มหนึ่งจะมีทั้งนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อน ให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ยอมรับความแตกต่างของเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน จนส่งผลให้งานประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายได้ ซึ่งวิธีการเรียนรู้แบบนี้เหมาะกับการสอนอ่านและเขียนเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ ธิติสรณ์ สุ่มมาตย์ (2561) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน และได้นำการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC ไปใช้ในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนรูปแบบร่วมมือ CIRC สูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ผลดีกับรายวิชาภาษาไทย

จากที่ได้กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

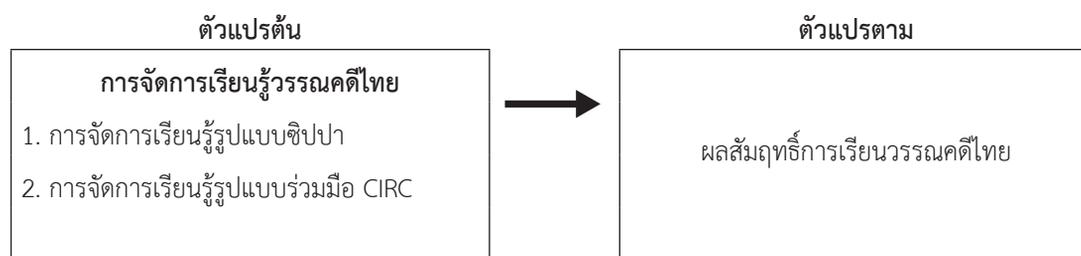
1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC

สมมติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย จำแนกเป็น 1) การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา 2) การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 241 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก เพื่อกำหนดกลุ่มทดลอง จำนวน 2 กลุ่ม โดยแต่ละห้องจัดการเรียนการสอนที่ต่างกััน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

❖ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ❖
ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนห้อง ป.6/1 มีนักเรียน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

กลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนห้อง ป.6/2 มีนักเรียน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ รวม 12 คาบ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผล ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

3) กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สุภาษิตสอนหญิง และรวมเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ

4) กำหนดกรอบโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเนื้อหาที่กำหนดไว้ จำนวน 12 คาบ

5) ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทำการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และทำการทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 คาบ รวม 12 คาบ

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เสนออาจารย์ที่ปรึกษา

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินความเหมาะสมของแผน พิจารณาในด้านสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยใช้มาตรวัดระดับ

คุณภาพของแผน โดยมีรายชื่อดังนี้ ดร.อาทิตยา จารุจินดา หัวหน้าหมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย เซนต์จอห์น นางสาววันดี ทัดเปี่ยม หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและครุประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา และว่าที่ร.ต.หญิงรสสุคนธ์ อุทัยภัทรกุล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC จำนวน 4 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ รวม 12 คาบ โดยมีขั้นตอน การสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหา สาระ การวัดและประเมินผล ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC

3) กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สุภาชิตสอนหญิง และ รามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ

4) กำหนดกรอบโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเนื้อหาที่กำหนดไว้ จำนวน 12 คาบ

5) ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทำการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และทำการทดสอบ หลังเรียนจำนวน 1 คาบ รวม 12 คาบ

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC เสนออาจารย์ที่ปรึกษา

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินความเหมาะสมของแผน พิจารณาในด้านสาระ สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยใช้มาตรวัดระดับคุณภาพของแผน โดยมีรายชื่อดังนี้ ดร.อาทิตยา จารุจินดา หัวหน้าหมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย เซนต์จอห์น นางสาววันดี ทัดเปี่ยม หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและครุประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา และว่าที่ร.ต.หญิงรสสุคนธ์ อุทัยภัทรกุล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วรรณคดีไทย โดยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วรรณคดีไทย ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผล ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

2) ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ สุภาชิตสอนหญิง และรามเกียรติ์ ตอนศึกโมยราพ เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยแบ่งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

3) ศึกษาการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เสนออาจารย์ที่ปรึกษา

6) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) ดังนี้ +1 = ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ -1 = ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าน้อยกว่า 0.6 ซึ่งใช้ไม่ได้ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกแบบทดสอบที่มีความเหมาะสม จำนวน 40 ข้อ มาปรับปรุงแก้ไขตามการพิจารณาและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง และรามเกียรติ์ ตอนศึกโมยราพแล้ว เพื่อทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

8) นำผลการทำแบบทดสอบ มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ

9) คัดเลือกข้อสอบจำนวน 40 ข้อ ไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา มาจำนวน 2 ห้อง จากจำนวน 6 ห้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลาก เพื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 1 ห้อง และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 1 ห้อง จำนวนกลุ่มละ 40 คน

2. การทดลองเริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ใช้เนื้อหาที่เหมือนกัน และระยะเวลาในการสอนเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม

3. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การทำงานกลุ่ม บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทดสอบก่อนการเรียนในคาบเรียนที่ 1 โดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

5. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกลุ่มทดลองที่ 1 การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

6. ทำการทดสอบหลังการเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มในคาบเรียนที่ 12 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการเรียน

7. ตรวจสอบผลการทำแบบทดสอบ รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยมีแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าน้อยที่สุด ค่ามากที่สุด ค่าผลรวม ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

❖ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ❖
ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC โดยใช้ T-test แบบ Independent Samples T-test

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยใช้ T-test แบบ Paired Samples T-test

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC โดยใช้ T-test แบบ Paired Samples T-test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC วิเคราะห์โดย Independent Samples T-test พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบความร่วมมือ CIRC

การจัดการเรียนรู้	N	\bar{X}	SD	t	Sig
การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา	40	31.38	6.60	0.50	0.62
การจัดการเรียนรู้รูปแบบความร่วมมือ CIRC	40	32.03	4.88		

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา วิเคราะห์โดย Paired Samples T-test พบว่า คะแนนเต็มเท่ากับ 40 คะแนน โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ก่อนเรียนได้คะแนน 23.10 คะแนน ($\bar{X} = 23.10$, $SD = 6.40$) หลังเรียนได้คะแนน 31.38 คะแนน ($\bar{X} = 31.38$, $SD = 6.60$) ค่า t เท่ากับ 23.35 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	SD	t	Sig
ก่อนเรียน	40	40	23.10	6.40	23.35	0.00**
หลังเรียน	40	40	31.38	6.60		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC วิเคราะห์โดย Paired Samples T-test พบว่า คะแนนเต็มเท่ากับ 40 คะแนน โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ก่อนเรียนได้คะแนน 24.03 คะแนน ($\bar{X} = 24.03, SD = 5.39$) หลังเรียนได้คะแนน 32.03 คะแนน ($\bar{X} = 32.03, SD = 4.88$) ค่า t เท่ากับ 14.83 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือ CIRC

การจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือ CIRC	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	SD	t	sig
ก่อนเรียน	40	40	24.03	5.39	14.83	0.00**
หลังเรียน	40	40	32.03	4.88		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC อภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

❖ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ❖
ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA และการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและรูปแบบร่วมมือ CIRC ล้วนมีประสิทธิภาพและความเหมาะสมในการจัดการเรียนวรรณคดีไทย ดังที่ สุมาลี คำสว่าง (2561) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน ทั้งด้านการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การแบ่งความรู้กับเพื่อน เกิดการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ได้พัฒนากระบวนการทางสมองและร่างกายไปพร้อม ๆ กันในขณะที่ทำกิจกรรม เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด สร้างสรรค์ผลงาน แสดงผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่น ๆ เกิดความรู้ที่คงทนเพราะได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วน สกลรัตน์ นันนอุตร (2565) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ CIRC เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านเขียนไปพร้อมกับการเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่าน เพราะนักเรียนที่เก่งจะเข้าใจที่ครูสอนได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน นักเรียนจะเกิดความมั่นใจในการเรียนและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ต่อเพื่อนในชั้นเรียน และต่อผู้สอน เมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสรุปความได้ดียิ่งขึ้นด้วย ดังนั้น ทั้งการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC จึงสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุต หารเขมร (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ CIPPA MODEL ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ CIPPA MODEL มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของ ทิศนา ขัมมณี (2545) ที่ได้นำเสนอว่า กระบวนการเรียนการสอนของซิปปาโมเดล เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย *ขั้นที่ 1 ขั้นการแสวงหาความรู้เดิม* ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ของตน *ขั้นที่ 2 ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่* ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจจะเตรียมมาให้ผู้เรียน หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหากันได้ *ขั้นที่ 3 ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจ ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม* ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจกับข้อมูลหรือความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม *ขั้นที่ 4 ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม* ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน *ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุปและระบียบความรู้* ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรารู้ให้เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรารู้ได้ง่าย *ขั้นที่ 6 ขั้นการแสดงผลงาน* ขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และ *ขั้นที่ 7 ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้* ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา เล็กยินดี (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแปลความและทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยรูปแบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ทักษะการแปลความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยรูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี คำสว่าง (2561) ได้จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ของ ไฉไล เมืองพระผาง (2558) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ได้แก่ 1) มีการฟังพาดูอาศัยซึ่งกันและกันโดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องฟังพาดูอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม 2) มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน 3) มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล 4) มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) มีการใช้กระบวนการกลุ่มซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภฤกษ์ จงสุวัฒน์ และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา กล้าทับ (2563) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องพระบรมราโชวาท โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องพระบรมราโชวาท โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC มีผลสรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ครูผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างลึกซึ้ง เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมอบหมายงานต่าง ๆ ให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งต้องสำรวจประสบการณ์และความรู้เดิมของนักเรียนก่อนใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เหมาะสมกับการเตรียมพื้นฐานให้ผู้เรียน

1.2 การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC ครูผู้สอนต้องเตรียมการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้พร้อม เพื่อการบริหารเวลาที่เหมาะสม และมีวิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถให้ชัดเจน อีกทั้งต้องเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ดูแลความเรียบร้อย ตลอดจนให้คำแนะนำในแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ผลของการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา

2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC เช่น ความพึงพอใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน

2.3 ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ CIRC เพื่อนำไปพัฒนาให้เหมาะสมกับนักเรียนในทุกระดับชั้น เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และมีทักษะการเรียนรู้มากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาฯ.
- กุสุมา รักษมณี. (2556). *การวิจัยวรรณคดี*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนิษฐา กล่ำทับ. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องพระบรมราโชวาท โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไฉไล เมืองพระฝาง. (2558). *องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC*. กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟพริ้นท์ จำกัด.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธิดิสรณ์ สุ่มมาตย์. (2561). *ผลการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิรุต ทารเขมร. (2561). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ CIPPA MODEL ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- นันทฤณนัท พรพมา. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปัทมา เล็กยินดี. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแปลความ และทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยรูปแบบชิปป่า*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินฤทัย สัจจพันธ์. (2555). *ความรู้ทั่วไปทางภาษาไทย ตอนที่ 3*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภฤกษ์ จงสุวัฒน์ และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2561). *ภาษากับการสื่อสาร*. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สกลรัตน์ นันอุดร. (2565). *การเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ CIRC*. กรุงเทพมหานคร: พี อี กราฟฟิค.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. (2566). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน.
- สุมาลี คำสว่าง. (2561). *การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปป่าร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สันติวิวัฒน์ จันทร์โต. (2560). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ที่บูรณาการกระบวนการเรียนรู้วรรณคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และเจตคติต่อวรรณคดีไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิต*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.